

MÕTSAS MI OLÕMI JÄÄNÜ

Kaego' tuu mõtsa pääle,
vahto' tuu variko pääle,
mito puud sääl pikembät,
mito haara halvõmbat,
mito koiva kovõrat,
mito kuust korgõt,
mito pikka pedäjät.
Kas nä põlgre' tõnõ tõist,
tõnõ tõsõ ossakõist?
Ütte kokko kumardasõ',
ütte paika paanutasõ',
ütteh kuuh kumaruspaik,
ütteh paagah paaniu paik.

*Laulnu' Eva Semm-Järveots 1903. aastagal
Põlva kihlkunnan Vanankülän.*

Näütüs sais kuun neländä Uma Pido (28. mai 2016, Põlva) pääle märken tettü piltest.

Inemise' omma' nigu puu' – kasussõ' kõrvuusi ja tugõva' ütstõist.
Inemise' pilte pääl omma' ka elon hindävaihol kuigimuudu
kõüdedü' – kas om sääl vanõmb latsõga, opilanõ oppajaga,
veli sõsaraga vai ku kolleegi' ja sõbra'.

Verevät langa kõüdetäs tõnõkõrd puio külge ummi palvidõ
kinnütüses. Mi hää' soovi' omma' kah ku verrev lang, miä kõüt
meid tõisi nemiiisiga...

Foto' ja näütüse kujondus: Peeter Laurits

Näütüse idee: Anne Prangel, Peeter Laurits, Aapo Ilves, Triinu Ojar.

Aituma: Inemise' ja puu' pilte pääl,

*Eesti kultuurkapital ja
Rahvakultuuri keskus.*

VELI OM VELI, OLKŌ VAI VANAPAKAN

UMA LATS OLÖ-I UMMÖHTÖ PUHMU ALT LÖÜTÜ

HÄÄ OPPUSÕ PÄÄLE TÕMBAT VAI ÜLE SÄLÄ

OLKÕ PUUL- VAI PÜHÄPÄIV - SÕBÕR SÕPRA AVITAS

POIG HOIT, KU IMÄ TIID

PIÄ-I HUUGU KASUMAST

KÜL' KÕRD KÕRRAST KÕRRAGA KÕRDA SAA